

A Magyar Köztársaság Nevében!

A Pécsi Ítéltábla a Sólomos Ügyvédi Iroda (7633 Pécs, Endresz György u. 2., ügyintéző dr. Sólomos Vilmos ügyvéd) által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek a Kaposvári 8. számú Ügyvédi Iroda (7400 Kaposvár, Teleki u. 11. I/1. ügyintéző dr. Sárkány György ügyvéd) által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen kölcsön visszafizetése iránt indított perében a Somogy Megyei Bíróság 23.P.21.386/2007/15. számú ítélete ellen az alperes 17. sorszámú fellebbezése folytán megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési perköltséget.

A feljegyzett fellebbezési illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes ügyvezetője volt. A Somogy Megyei Bíróság 2005. november 5-ei kezdő időponttal elrendelte a felperes felszámolását.

Az alperes 2003. október 22. napján a felperes pénzeszközeit felhasználva 2.000.000 forint értékben alárendelt kölcsöntőkét és 5.000 forint részjegyet jegyzett saját magának a N. és Vidéke Takarékszövetkezetnél. 2003. december 1-jén az alperes a felperes pénztárából 20.000.000 forintot vett fel kölcsön címén, amelyből csak 4.700.000 forintot fizetett vissza.

A felperes leszállított keresetében 17.305.000 forint, és ennek 2003. december 3. napjától a kifizetés napjáig járó törvényes mértékű késedelmi kamatai megfizetésére kérte az alperest kötelezi.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy ténylegesen nem ő látta el a felperes ügyvezetését, 2003. december 1-jén aláírta a 20.000.000 forint kivételéről a pénztárbizonylatot, de az összeg nem került hozzá. Később arra is hivatkozott, hogy a pénzt a felperes működésére fordították. Vitatta, hogy a 2003. október 22-én jegyzett 2.000.000 takaréklevél és 5.000 forint részjegy a felperest illeti.

Az elsőfokú bíróság az alperest 17.305.000 forint és 15.300.000 forint után 2006. október 19-től 2.005.000 forint után, 2003. október 22-től a mindenkorli késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamat megfizetésére kötelezte, ezt meghaladóan a keresetet elutasította. Megállapította, hogy a felek között a Ptk. 523. § (1) bekezdése szerinti kölcsönszerződés jött létre, és az alperes nem tudta bizonyítani azt az állítását, hogy a pénzt ténylegesen nem vette fel. Ezt az állítást egyébként az alperes későbbi érdemi védekezése is cáfolja, mert az, hogy a pénzt a társaság működésével kapcsolatos költségek fedezésére fordította, feltételezi, hogy a pénz ténylegesen az alpereshez került. Nem volt megállapítható a perben, hogy a felek milyen teljesítési határidőben állapodtak meg, ezért az alperes a Ptk. 298. § d) pontja szerint akkor eset késedelembe, amikor visszafizetési kötelezettségére a felperes felszólította ami 2006. október 19-én történt meg.

Az elsőfokú bíróság a keresetlevélhez csatolt pénztárbizonylatokból megállapította, hogy 2003. október 22-én 8 óra 53 perckor a felperes számlájáról a N. és Vidéke Takarékszövetkezet K.-i Fiókjában az alperes 2.000.000 forintot kivett, majd ugyanezt az összeget egy perc múlva ugyanott saját részére befizette. Ebből egyértelműen az következik, hogy az alperes a felperes pénzeszközeit használta fel a 2.000.000 forint alárendelt kölcsöntőke és 5.000 forint részjegy jegyzéséhez. Ezzel kapcsolatosan a felek között semmilyen szerződés nem jött létre, az alperes a felperes rovására jogalap nélkül jutott vagyoni előnyhöz, melyet a Ptk. 361. § (1) bekezdése alapján köteles visszatéríteni.

Az ítélet ellen az alperes jelentett be fellebbezést. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg, és az alperest mentesítse 2.000.000 forint tőke, és annak 2003. október 22. napjától számított kamatai megfizetése alól. Álláspontja szerint nem bizonyított az, hogy a 2.000.000 forint befizetéséhez az alperes a felperes pénzeszközeit használta fel. Az elsőfokú bíróság meg sem kísérelte tisztázni, hogy a 2.000.000 forint befizetésének volt-e más forrása, illetőleg, hogy 2003. október 22-én milyen volt a felperes pénzforgalma.

Kérte azt is, hogy a Vám- és Pénzügyőrség Dél-dunántúli Regionális Nyomozó Hivatalánál 228/2007. szám alatt az alperes ellen ugyanezen ügyből eredő büntetőeljárás befejezéséig a per tárgyalását a másodfokú bíróság függessze fel.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. Az okirati bizonyítékokat helyesen értékelte, és helyesen vonta le azt a következtetést, hogy az alperes 2003. október 22-én az alárendelt kölcsöntőke és részjegy jegyzéséhez a felperes pénzeszközeit használta fel. A fellebbezésben foglaltakkal kapcsolatban utal a másodfokú bíróság arra, hogy az alperes megtérítési kötelezettségét az a tény sem érinteni, ha bizonyítaná, hogy a befizetések forrása nem a felperes vagyona volt, mert a felperes számlájáról nem vitatottan 2.005.000 forintot felvett, és ezzel az összeggel nem számolt el.

A Pp. 152. § (1) bekezdése szerint a per tárgyalása akkor függeszthető fel, ha a per eldöntése olyan előzetes kérdés elbírálásától függ, amelynek tárgyában az eljárás büntető bírói vagy államigazgatási hatáskörbe tartozik. Jelen esetben ez a feltétel nem áll fenn, a rendelkezése álló bizonyítékok alapján érdemi döntés hozható, melyhez nincs szükség az alperes ellen lefolytatandó büntetőeljárás eredményének ismeretére. Ezért a másodfokú bíróság a pert tárgyalásának felfüggesztését nem tartotta indokoltnak.

A fentiekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság végzését fellebbezett részében a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest a másodfokú eljárásban felmerült perköltség (32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíj + ÁFA) megfizetésére. A feljegyzett illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM. rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam viseli.

P é c s, 2008. október 8.

Dr. Veszely Józsefné s.k. a tanács elnöke, Dr. Zóka Ferenc s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Ildikó s.k bíró